

Tini nindzsa teknőcök bevetésen!

A közösségi oldalak használata manapság már a hétköznapiak része. Szinte nincs olyan nap, hogy ne nézzük meg a yahoo-s postaládánkat, vagy a közösségi oldalon lévő adatlapunkat, hogy ellenőrizzük, vajon érkezett-e újabb barátkérő levél, kaptunk-e újabb kommenteket (hozzászólásokat), lájkokat barátainktól, ismerőseinktől vagy idegenektől.

No, hát ezzel semmi gond sincs, hiszen ismerkedni, beszélgetni, fotókat nézegetni nem veszélyes egészen addig, amíg ezt nem vesszük túlzásba. Ezalatt azt értem, hogy nem ülünk hosszú órákon keresztül a számítógép előtt, nem fogadjuk el kilószámra a különböző földrészekről érkező barátkérő leveleket, nem beszélgetünk idegenekkel, és főleg nem beszélünk meg velük személyes találkozási lehetőséget egy elhagyatott sikátorban, vagy az erdő szélén, ahol még a kutya sem jár. Addig mi sem ártunk még a zümmögő légynek sem, ameddig nem töltünk fel magunkról vagy másokról olyan obszcén, erkölcstelen tartalmat (fotókat, videókat), amely a többi felhasználó számára sértő lehet.

A Sigur.Info-órákon én a közösségi oldalak veszélyeire hívom fel mindazok figyelmét, akik aktívan használják ezeket, megfélekezve a személyes adataik biztonságáról. Ezeket a veszélyeket egy PowerPoint-os vetítés kíséretében mutatom be. Ezen belül olyan kisfilmeket is levetítünk, amelyek az internetes, virtuális világot megszemélyesítve, egyszerű élethelyzetekre átalakítva mutatják be.

Az eddigi órákon azt tapasztaltam, hogy a diákok többsége már aktív felhasználó valamilyen közösségi oldalon, még azok is, akik nem töltötték be a regisztráláshoz szükséges hivatalos korhatárt, vagyis a 13. életévüket. Hogy ez hogy történhet meg? Egyszerűen. A kis huncut gyermek csak annyit tesz, hogy egy évszámot egy régebbire cserél ki, azaz a valódi életkoránál idősebbnek adja ki magát és ezzel egy gombnyomással már be is kerül a „nagybetűs életbe”. Akarom mondani, a közösségi oldalra. Pedig minek sietni? Csak azért, mert (majdnem) mindenki ezt csinálja? Meddig?...

A tevékenységeken a diákok többségénél látni az érdeklődést, fel-felcsillan a szemük, viszont vannak olyanok is, akik inkább meghúzzák magukat, talán éppen azért, mert nagyon is érintettek a témában, s ezért inkább csak csendben figyelnek. Céлом az, hogy nekik is legalább eljusson a fülükig az, ami fontos, azután már csak rajtuk áll, hogy miként használják fel az órán átadott információkat.

Ami engem és a csapatot illeti, az utóbbi néhány hónapban teljesen egymásra hangolódtunk. Szinte már egymás gondolatait is tudjuk, ezért hajlamosak vagyunk egymás szavába vágni, helyesbíteni, kiegészíteni. A csapattársaimmal egyetértünk abban, hogy amióta bekapcsolódtunk a Sigur.Info programba, megnőtt az önbizalmunk, könnyebben küzdjük le a lámpalázt és sokat fejlődött a beszédképességünk is. Mindez számunkra egy sikerélmény s egy élettapasztalat.

Moroz Annamária